

PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE I KLASY SZKOŁY PODSTAWOWEJ
OPRACOWANE NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH

W domu i rodzinie Jezusa

Z SERII *W DRODZE DO WIECZERNIKA*

Plan wynikowy jest pojęciem stosunkowo niedawno wprowadzonym do szkoły¹. Zastąpił on tworzone do tej pory tzw. rozkłady materiału i plany metodyczne. O ile dotychczasowe rozkłady dotyczyły raczej materiału rzeczowego (czyli treści programowych, które nauczyciel miał przekazać uczniom) i pracy nauczyciela (czyli jego działań: form i metod dydaktycznych), o tyle plan wynikowy opiera się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom. Zawiera on przede wszystkim opis zamierzonych efektów nauczania oraz umiejętności ucznia, które można zmierzyć i ocenić.

Wśród dokumentów szkolnych plan wynikowy jest podstawowym – powstającym na bazie ogólniejszych dokumentów, m.in. przedmiotowego i wewnątrzszkolnego systemu oceniania oraz szkolnych planów dydaktycznego i wychowawczego. Jest oczywiście ściśle związany z wybranym programem nauczania i zależy od koncepcji pracy nauczyciela a także od możliwości danej grupy uczniów. Nie można więc napisać uniwersalnego planu dla wszystkich uczniów, gdyż ich uzdolnienia są zbyt zróżnicowane. Dlatego każdy nauczyciel powinien tworzyć taki plan zgodnie ze swoim rozeznaniem – dla każdej grupy uczniowskiej inny. Bezkrytyczne korzystanie z jakichkolwiek gotowych planów jest metodologicznie nieuzasadnione i mija się z celem.

Także niniejszy plan jest jedynie wzorcem, na bazie którego katecheta może stworzyć własny plan wynikowy dla danej klasy.

Tworzenie planu wynikowego dla pierwszego etapu kształcenia (edukacji wczesnoszkolnej) jest zadaniem w pewnym sensie niebezpiecznym i karkołomnym. Dzieci w tym wieku rozwijają się w bardzo różnym tempie, więc ocenianie ich jedną miarą nie tylko jest krzywdzące, ale może spowodować niepowetowane szkody: brak wiary we własne siły i zniechęcenie do nauki (patrz: *Podręcznik metodyczny do nauki religii dla klasy 1 szkoły podstawowej. W domu i w rodzinie Jezusa. Zeszyt 0, rozdział: Kryteria ocen*, Wydawnictwo WAM). Dlatego ocena pracy ucznia w

¹ Wprowadził je prof. Bolesław Niemierko w książce: *Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki*, Warszawa 2001.

klasach 1-3 jest oceną opisową (nie dotyczy to religii), w której bierze się pod uwagę, że wiadomości i umiejętności na danym etapie kształcenia nie muszą być opanowane przez ogół uczniów na tym samym poziomie. Z dziećmi w wieku wczesnoszkolnym pracuje się w dużej mierze indywidualnie, tolerując różnice w opanowywaniu poszczególnych umiejętności oraz kładąc nacisk na budzenie motywacji do nauki i wdrożenie w techniki uczenia się.

Na religii stosujemy jednak ocenę stopniową, co zmusza do pewnej standaryzacji wymagań względem grupy uczniowskiej. W zaproponowanym planie wynikowym nauczania religii podzielono osiągnięcia ucznia (wymagania) na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych daje podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej i dostatecznej, natomiast ponadpodstawowych – oceny dobrej i bardzo dobrej.

Uwaga:

Wśród wymagań stawianych uczniowi pojawia się w tabeli sformułowanie „uczeń kojarzy”. Otóż na poziomie edukacji wczesnoszkolnej uczeń nie musi odpowiadać ustnie (ani tym bardziej pisemnie) na postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć pewne pojęcia i wydarzenia z odpowiednimi ilustracjami, sytuacjami i miejscami, a także werbalnymi ujęciami (np. dziecko kojarzy krzyż ze śmiercią i miłością Jezusa, dobry czyn z odpowiednim rysunkiem, opowiadanie o uzdrowieniu paralityka z przebaczeniem grzechów). Pewność co do umiejętności „kojarzenia” nauczyciel uzyskuje, wydając polecenie wskazania na rysunku, połączenia rysunków, obserwując reakcje dziecka na zadane pytania itp. Tak należy rozumieć w niniejszym planie umiejętność „uczeń kojarzy” oraz sposób sprawdzenia tej umiejętności.

Oprócz umiejętności do planu nauczania religii została włączona przewidywana wiedza. Wiara zakłada wiedzę o tym, w co się wierzy, stąd zapis: „uczeń wie (wierzy)”.

SEMESTR I

I. Witajcie w szkole i domu Bożym

1. Temat jednostki lekcyjnej	2. Treści	3. Wymagania podstawowe	4. Wymagania ponadpodstawowe (rozszerzające i dopełniające)	5. Propozycje ewaluacji (sprawdzenia umiejętności)
1. Nasze powitania	<p>Formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich: <i>Dzień dobry, Witam, Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Szczęść Boże, Pan z wami, Pokój wam – Szalom.</i></p> <p>Pozdrowienia religijne jako znaki obecności Boga wśród ludzi. Szkoła jako miejsce, w którym także poznajemy Boga i włączamy ją w nasze życie religijne.</p>	<p>Uczeń zna i wspólnie z klasą powtarza chrześcijańskie pozdrowienia: <i>Niech będzie pochwalony..., Szczęść Boże.</i></p> <p>Uczeń potrafi witać się odpowiednio do sytuacji: kulturalnie i z szacunkiem</p> <p>Uczeń rysuje szkołę (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń powtarza samodzielnie chrześcijańskie pozdrowienia.</p> <p>Uczeń opowiada z kim i jak się wita.</p>	<p>Wspólne witanie się na lekcji.</p> <p>Indywidualne witanie się z nauczycielami i księżmi z parafii.</p> <p>Samodzielne powtórzenie pozdrowienia.</p> <p>Sprawdzenie wykonania rysunku szkoły.</p>
2. Nasze spotkania	<p>Wystrój sali katechetycznej w szkole (lub znak krzyża w sali klasowej).</p> <p>Świątynia chrześcijańska jako dom Boży.</p> <p>Znaczenie ludzkich spotkań; spotkanie Boga w szkole i świątyni.</p> <p>Jezus (Bóg) zaprasza nas do przyjaźni.</p>	<p>Uczeń wskazuje na rysunku (ewentualnie w kościele), jakie znaki mówią o obecności Boga w świątyni: zapalona lampka, ołtarz, chrzcielnica, kropielnica a także krzyż i obrazy.</p> <p>Uczeń odpowiednio zachowuje się w świątyni (ćwiczenie 2).</p> <p>Uczeń wyraża chęć spotkania się z Jezusem.</p> <p>Uczeń rysuje kościół z krzyżem (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń samodzielnie wymienia znaki wskazujące na obecności Boga w świątyni.</p> <p>Uczeń opowiada, jak odpowiednio zachowywać się w świątyni.</p>	<p>Demonstracja na rysunku znaków obecności Boga w świątyni lub wypowiedź ustna.</p> <p>Sprawdzenie wykonania rysunku kościoła.</p>
3. Jesteśmy rodziną Jezusa	<p>Osoby związane z przyjęciem dzieci do Kościoła jako rodziny Jezusa: kapłan, rodzice chrzestni, inni uczestnicy obrzędu chrztu świętego.</p> <p>Wspólnota z Jezusem w rodzinie Jezusa.</p> <p>Wdzięczność wobec osób, dzięki którym dzieci zostały wprowadzone do wspólnoty Kościoła jako rodziny</p>	<p>Uczeń kojarzy chrzcielnicę w kościele z udzielaniem chrztu.</p> <p>Uczeń wie (wierzy), że od chrztu jest włączony do rodziny Jezusa i że należy do tej rodziny z rodzicami, chrzestnymi, księdzem i innymi ludźmi (ćwiczenie 2).</p> <p>Uczeń wymienia osoby z otoczenia, które należą do rodziny Jezusa –</p>	<p>Uczeń wie, że podczas chrztu polewa się głowę dziecka.</p>	<p>Wypowiedź ustna: do czego służy chrzcielnica, od kiedy należymy do rodziny Jezusa i kto do niej należy.</p> <p>Sprawdzenie pracy w ćwiczeniach.</p>

	Jezusa.	Kościół. Uczeń koloruje „ukryty” rysunek Jezusa i mówi, kto to jest (ćwiczenie 1).		
4. Krzyż znakiem miłości Jezusa do nas	Znak krzyża w świetle chrzcielnych obrzędów przyjęcia katechumenów jako wyraz radości rodziny Jezusowej z powodu wejścia do jej grona nowych członków oraz jego umiejscowienie w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej, przydrożnych kapliczkach itp. Postawa szacunku wobec znaku krzyża.	Uczeń wymienia miejsca, gdzie spotykamy krzyż. Uczeń wie (wierzy), że krzyż oznacza miłość Boga do ludzi. Uczeń z pomocą czyni znak krzyża. Uczeń wykleja z kawałków papieru krzyż i dorysowuje brakujące elementy na szkicu (m.in. krzyżyk na szyi dziecka – ćwiczenia 1 i 2).	Uczeń wyjaśnia obrzęd naznaczenia krzyżem w czasie chrztu. Uczeń samodzielnie czyni znak krzyża i wypowiada formułę: „W imię Ojca...”.	Sprawdzenie czynienia znaku krzyża. Wypowiedź ustna o znaczeniu krzyża. Sprawdzenie rysunków.
5. Pozdrawiamy Maryję	Bóg przez Anioła pozdrawia Maryję i objawia Jej, że będzie Matką Jezusa. Modlitwa: „Aniele Boży”, „Zdrowaś Maryjo” w świetle ewangelicznego opowiadania o zwiastowaniu.	Uczeń kojarzy scenę zwiastowania; wie (wierzy), że do Maryi przybył anioł posłany przez Boga. Uczeń wie (wierzy), że każdy ma anioła stróża. Uczeń odmawia z pomocą katechety modlitwę „Zdrowaś Maryjo” i „Aniele Boży”. Uczeń maluje napis „Maryja” (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada swoimi słowami scenę zwiastowania. Uczeń samodzielnie odmawia modlitwę „Zdrowaś Maryjo” i „Aniele Boży”.	Odmawianie modlitwy: „Zdrowaś Maryjo” i „Aniele Boży”. Sprawdzenie ćwiczeń.
6. Z Maryją kochamy Jezusa	Sposób odmawiania różańca i ogólne zapoznanie ze znaczeniem tej modlitwy.	Uczeń kojarzy, że różaniec jest modlitwą, w której odmawia się „Pozdrowienie Anielskie”. Uczeń wykleja różaniec (ćwiczenie 2).	Uczeń kojarzy modlitwę różańcową z niektórymi wydarzeniami zbawczymi, np.: zwiastowaniem, narodzeniem Jezusa, zmartwychwstaniem (posiłkując się ilustracjami z podręcznika). Uczeń wykonuje przy pomocy katechety różaniec.	Wypowiedzi ustne na podstawie ilustracji w podręczniku (treści różańca). Sprawdzenie ćwiczenia i wystawa różańców wykonanych przez dzieci.
7. Jezus pozdrawia nas i jest z nami	Jezus pozdrawia Apostołów. Jezus w imieniu Boga Ojca wita i pozdrawia ludzi. Jezus przyszedł od Ojca z miłości i jest darem miłości Boga Ojca. Piosenka: „Jezus jest tu”.	Uczeń wymienia miejsca, gdzie można modlić się do Jezusa (szczególnie w kościele, rano i wieczorem oraz zawsze, gdy ktoś chce Jezusa spotkać – ćwiczenie 1: wklejenie modlącej się postaci). Uczeń z innymi śpiewa piosenkę: „Jezus jest tu”. Uczeń wyznaje wiarę w obecność	Uczeń podczas modlitwy skupia się na obecności Jezusa.	Wypowiedzi ustne, gdzie i kiedy modlimy się. Sprawdzenie ćwiczenia. Obserwacja postawy ucznia w czasie modlitwy.

		Jezusa.		
--	--	---------	--	--

II. Rodzina Jezusa słucha słów Boga

8. Jak słuchamy ludzi i Boga?	Choć Bóg jest Osobą najważniejszą, sam rozpoczyna z nami dialog. Postawy służące słuchaniu ludzi i dobremu zrozumieniu ich słów (słuchanie bierne i czynne). Słuchanie Boga. Zapoznanie z konkretnymi postawami świadomego słuchania ludzi i Boga.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg przemawia do nas przez ludzi, którzy nas wychowują. Potrafi wskazać na rysunku lub pokazać postawę słuchania. Uczeń rysuje siebie i bliską osobę, jak słuchają Jezusa (ćwiczenie 1). Uczeń wkleja postaci dzieci, które pomagają mamie – ćwiczenie 2). Uczeń umie podać przykład posłuszeństwa dorosłym.	Uczeń umie przyjąć postawę słuchania.	Sprawdzenie rysunku. Obserwacja postawy słuchania uczniów podczas katechezy. Wypowiedź ustna: przez kogo Bóg do nas przemawia; przykład posłuszeństwa opiekunom.
9. List kochającego Boga do nas	Listy i książki jako środki przekazywania informacji i wyrazów życzliwości między ludźmi. Biblia – Księga nad księgami i list kochającego Boga do ludzi. Cześć okazywana słowu Bożemu w rodzinie Jezusa. Postawa szacunku do Pisma Świętego jako żywego i aktualnego słowa Bożego do każdego z nas.	Uczeń wie (wierzy), że Pismo Święte jest słowem Boga skierowanym do ludzi. Uczeń z należytą czcią odnosi się do Księgi Pisma Świętego jako słowa Boga skierowanego do nas. Uczeń rozumie treść ćwiczenia 1, które wykonał – uzupełnienie koperty: Pismo Święte jest jakby listem Boga do ludzi. Uczeń wypełnia „ukryty rysunek” Biblii i rozpoznaje księgę Pisma Świętego (ćwiczenie 2).	Uczeń wypowiada się na temat sposobów okazywania czci Pismu Świętemu.	Sprawdzenie ćwiczenia. Wypowiedzi ustne: Kto przemawia do nas przez słowa Pisma Świętego oraz jak okazujemy szacunek Biblii.
10. Czytamy list Boga	Gesty i dialogi osób czytających i słuchających słowa Bożego w chrzcielnej liturgii słowa oraz podczas Eucharystii.	Uczeń umie przyjąć właściwą postawę podczas słuchania słowa Bożego. Uczeń uzupełnia obrazek przedstawiający liturgię słowa (ćwiczenie 1).	Uczeń wymienia osoby, które mogą odczytywać słowo Boże podczas liturgii chrzcielnej. Uczeń posługuje się słowami i gestami towarzyszącymi odczytywaniu słowa Bożego. Uczeń opowiada, co przedstawia ilustracja w ćwiczeniach.	Obserwacja ucznia podczas czytania Pisma Świętego. Wypowiedzi ucznia o liturgii słowa. Sprawdzenie ćwiczenia.
11. Bóg mówi do nas przez ludzi	Bóg przemawia do nas przez proroków, autorów psalmów, apostołów i ewangelistów.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg przemawiał i przemawia do człowieka przez wybranych ludzi w Piśmie Świętym.	Uczeń wymienia ludzi, przez których Bóg przemawiał i przemawia do człowieka (prorocy, psalmiści,	Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji).

	Podstawowe treści (bardzo ogólne) zawarte w Piśmie Świętym dotyczące osób, przez które przemawia Bóg.	Uczeń opowiada (m.in. na podstawie rysunków – ćwiczenie 1), że dzisiaj Bóg przemawia do ludzi: przez Ojca Świętego, biskupów, kapłanów, katechetów, rodziców i opiekunów.	apostołowie i ewangelisci). Uczeń umie wymienić Ewangelistów.	
12. Bóg mówi nam wszystko przez Jezusa	Bóg najpełniej przemówił przez Jezusa. Bóg wyznaje nam swoją miłość w słowach i czynach Jezusa zapisanych na kartach Ewangelii: wskrzeszenie córki Jaira. Moc Jezusa posłanego przez Ojca.	Uczeń, posiłkując się ilustracją, potrafi opowiedzieć o wskrzeszeniu córki Jaira. Uczeń wie (wierzy), że Bóg przemówił najpełniej przez Jezusa, przez Niego okazał i okazuje nam miłość. Uczeń wypełnia ćwiczenie: tworzy kącik modlitwy.	Uczeń potrafi opowiedzieć Ewangelię z niedzielnej liturgii słowa.	Wypowiedzi ustne o uzdrowieniu córki Jaira oraz o niedzielnej liturgii. Sprawdzenie ćwiczeń.
13. Jak przyjmujemy słowo Boże?	Ludzie wobec słowa Bożego w świetle przypowieści o siewcy.	Uczeń rozumie efekt wzrostu ziarna: ćwiczenie - podręcznik, s. 56 i podręcznik metodyczny. Uczeń podaje przykłady owocnego słuchania słowa Bożego: dobrych czynów (ćwiczenie 2). Uczeń podejmuje postanowienie wykonania dobrego czynu (rysunek – ćwiczenie 1).	Uczeń opowiada na podstawie ilustracji przypowieść o siewcy.	Wypowiedzi ustne: opowiadanie przypowieści o siewcy i podanie przykładów dobrych czynów. Sprawdzenie ćwiczeń.
14. Bóg mówi do nas przez świat	Ślady Boga w pięknie otaczającego nas świata. Bóg mówi do nas poprzez piękno świata stworzonego, który jest opisany w podręcznikach szkolnych i lepiej poznawany dzięki nauczycielom. Podręczniki do nauki religii i katechizmy pomagają w zrozumieniu słowa Bożego zapisanego w Biblii oraz wyjaśnianego przez katechetów. Piosenka: „Gdy idziemy poprzez świat”.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg stworzył świat; o tym świecie uczymy się w szkole. Uczeń wymienia stworzenia Boże. Uczeń szanuje nauczycieli i katechetów, którzy uczą o świecie. Uczeń wkleja lub rysuje w ćwiczeniach krajobraz (ćwiczenie 1) i uzupełnia zdanie o dobru i pięknie stworzonego świata, świadczącym o Bogu (ćwiczenie 2). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Gdy idziemy poprzez świat”.	Uczeń dostrzega piękno i wielkość świata i łączy je z wielkością i wspaniałością Boga. Uczeń dba o podręczniki szkolne i katechizm.	Wypowiedzi ustne o świecie jako dziele Boga. Obserwacja postawy na lekcjach i przerwach. Sprawdzenie ćwiczeń. Wspólne wykonanie piosenki.
15. Święty Franciszek kochał Boga i szanował Jego stworzenie	Osoba i życie Franciszka z Asyżu jako świętego miłującego Boga i Jego stworzenie. Odkrywanie śladów Boga w pięknie otaczającego świata na wzór świętego	Uczeń kojarzy św. Franciszka jako wzór miłości Boga i szanowania stworzenia Bożego. Uczeń rysuje ulubione zwierzę i wyraża Bogu wdzięczność za to stworzenie	Uczeń opowiada o św. Franciszku. Uczeń wyraża wolę szanowania stworzenia Bożego na wzór świętego Franciszka. Uczeń opowiada o ulubionym	Wypowiedzi ustne o świętym Franciszku a także o ulubionym zwierzęciu. Sprawdzenie rysunku.

	Franciszka.	(ćwiczenie 1).	zwierzęciu i łączy jego istnienie z Bogiem Stwórcą.	
--	-------------	----------------	---	--

III. Rodzina Jezusa prosi Boga za nami

16. W rodzinie Jezusa prosimy o chrzest	Własna niewystarczalność: potrzeba i funkcja prośby w relacjach międzyludzkich. Postawy ciała ludzi proszących Boga w potrzebie. Rodzina Jezusa prosi Boga za dziećmi znajdującymi się w domu Bożym, aby przez chrzest otrzymały godność dzieci Bożych. Jesteśmy dziećmi Bożymi. Sakrament chrztu pewnym i widocznym znakiem Boga, który przychodzi do każdego człowieka i zapewnia go o swojej miłości.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg kocha nas i uczynił nas swoimi dziećmi. Uczeń odpowiada na wezwania podczas modlitwy powszechnej. Uczeń wymienia miejsca modlitwy (interpretuje rys. w podręczniku, s. 69 - 70) Uczeń wykonuje ćwiczenia 1 i 2: tekst do uzupełnienia i rysunek bliskich – dzieci Bożych.	Uczeń prosi Boga jak dziecko, które wie, że jest kochane: sam formułuje prośby. Uczeń wyjaśnia znaczenie rysunku w ćwiczeniach.	Odpowiedzi ustne: wezwania modlitwy powszechnej. Włączenie dzieci do modlitwy prośby w formie modlitwy powszechnej. Sprawdzenie uzupełnionego tekstu i rysunku.
17. Prosimy o zjednoczenie z Jezusem	Rodzina Jezusa prosi, aby przez chrzest dzieci zostały wszczepione jak latorośle w Chrystusa – Jezus prawdziwym krzewem winnym – my latoroślami. Owoce dobrego życia. Przynależność do Chrystusa i ścisła z Nim więź jako skutek chrztu świętego. Odpowiedź Jezusowi na dar Jego miłości poprzez pragnienie dobrego życia (dobrych owoców życia).	Uczeń podaje przykłady dobrych owoców w życiu. Uczeń wyraża (wykonując ćwiczenie 1 i w ustnej wypowiedzi) pragnienie dobrego postępowania, aby ściślej wiązać się z Chrystusem.	Uczeń opowiada (na podstawie rysunku), że od chrztu jesteśmy złączeni z Chrystusem „tak ściśle, jak latorośle z krzewem winnym”. Uczeń przy pomocy katechety wpisuje imiona bliskich z rodziny, a także koleżanek i kolegów w liście krzewu winnego, którym jest Jezus Chrystus (ćwiczenie 2). Uczeń wie (wierzy), że Chrystus pokonał na krzyżu śmierć, zmartwychwstał i wysłużył nam życie z Nim na wieki, czyli na zawsze.	Odpowiedzi ustne: dobre owoce życia dziecka Bożego. Sprawdzenie ćwiczeń.
18. W rodzinie Jezusa prosimy o dobre słuchanie Boga	Modlitwa chrzcielna „o dobre słuchanie Ewangelii, wypełnianie jej i bycie jej świadkiem”. Ewangelia odczytywana szczególnie podczas Mszy świętej niedzielnej jest specjalnym zaproszeniem skierowanym	Uczeń kojarzy <i>Ewangelię z Dobrą Nowiną</i> o Jezusie i kochającym Ojcu. Uczeń wymienia tych, którzy przekazują nam Ewangelię (na podstawie ilustracji, podręcznik, s. 75). Uczeń rozwiązuje labirynt (ćwiczenie	Uczeń interpretuje labirynt (ćwiczenie 2). Uczeń potrafi sformułować własną modlitwę w modlitwie spontanicznej.	Wypowiedzi ustne na podstawie ilustracji. Modlitwa spontaniczna z udziałem dzieci. Sprawdzenie ćwiczeń: wpisu pod księgą Ewangelii

	do nas byśmy byli świadkami Chrystusa. Co to znaczy „być świadkiem”.	2). Uczeń postanawia, co zrobi, aby zaświadczyć o swojej wierze w Dobrą Nowinę. Uczeń rysuje, co postanowił zrobić jako słuchacz Jezusa.		i rysunku-postanowienia.
19. W rodzinie Jezusa prosimy o udział w Jego Uczcie	Wezwanie na Mszę świętą to rodzaj zaproszenia, które Jezus wysłał do każdego człowieka ochrzczonego. Spotkanie z Panem Jezusem na Mszy świętej – jako uczcie, należy do najpiękniejszych spotkań, podczas których w szczególny sposób przeżywamy Jego obecność i przyjmujemy Go.	Uczeń kojarzy Mszę świętą z Ucztą, na którą zaprasza nas Jezus. Uczeń opowiada o Ostatniej Wieczerzy – Uczcie Jezusa. Uczeń wyraża pragnienie uczestnictwa w Eucharystii. Uczeń w prawidłowej kolejności układa obrazki w ćwiczeniu 1 i opowiedzieć ich treść.	Uczeń opowiada na podstawie wykonanego ćwiczenia 1, jak rozwija się i dorasta do wzięcia udziału w Uczcie Eucharystycznej.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczenia: etapów rozwoju dziecka Bożego.
20. W rodzinie Jezusa prosimy o dar miłowania	Spotkanie z Jezusem na Mszy świętej zobowiązuje nas do czynienia dobra, przebaczenia oraz dzielenia się z innymi. Ufne przedstawianie Jezusowi potrzeb osobistych, rodzinnych grupy katechetycznej itp. Postawa miłości Boga i ludzi.	Uczeń wie (wierzy) i rozumie, że powinniśmy się kierować miłością Boga i ludzi. Uczeń koloruje rysunki przedstawiające konkretne dobre czyny miłości Boga i ludzi i omawia je (ćwiczenie 1). Uczeń wypełnia dobre uczynki i zaznacza je w ćwiczeniach (ćwiczenie 2).	Uczeń wymienia pomysły na dobre uczynki.	Sprawdzenie ćwiczeń i podanie przez dziecko przykładów dobrych czynów.
21. W rodzinie Jezusa prosimy o dar świętości – Uroczystość Wszystkich Świętych	Uroczystość Wszystkich Świętych przypomina, że „wszyscy chrześcijanie jakiegokolwiek stanu i zawodu powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości” (KK 40). Dary i zobowiązania wynikające z sakramentu chrztu, podczas którego Bóg udziela każdemu człowiekowi daru świętości jako zadania na jego drogę życia. Ufne zwracanie się do Jezusa i do świętych, którzy pomagają na drodze stawania się przyjacielem Jezusa.	Uczeń zwraca się do świętych w modlitwie (ma intuicję świętych obcowania). Uczeń wymienia postacie świętych. Uczeń wyraża wolę stawania się świętym, czyli przyjacielem Jezusa. Uczeń wpisuje imię świętego, do którego się modli (ćwiczenie 1) i wkleja obrazek postaci świętego (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada o wybranym świętym.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: wiadomości o wybranym świętym.
22. Pamiętamy o zmarłych	Chrześcijańska postawa wobec śmierci. Życie człowieka nie kończy się wraz ze	Uczeń wie (wierzy), że zmarli zmartwychwstaną.	Uczeń mówi samodzielnie modlitwę „Wieczny odpoczynek”.	Wypowiedzi ustne. Obserwacja ucznia podczas

	<p>śmiercią, ale jego kontynuacją jest życie wieczne z Chrystusem w niebie. Znaczenie modlitwy za zmarłych. Nadzieja zmartwychwstania. Modlimy się za zmarłych, aby byli szczęśliwi (w niebie).</p>	<p>Uczeń powtarza z innymi modlitwę: „Wieczny odpoczynek...”. Uczeń postanawia modlić się za zmarłych. Uczeń wpisuje imiona zmarłych, za których chce się modlić (ćwiczenie 1) i kojarzy palące się na grobie znicze z modlitwą o życie wieczne (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń wyjaśnia symbol płomienia świec na grobie.</p>	<p>modlitwy. Sprawdzenie ćwiczenia: tekstu luk oraz znaku płonącego znicza na grobie.</p>
<p>23. Czekamy na pomoc Boga – Adwent</p>	<p>Wprowadzenie w czas Adwentu, rozpoczynający nowy rok liturgiczny w Kościele. <i>Adwent</i>: wspomnienie jak ludzie czekali na Zbawiciela (wprowadzenie w tajemnicę grzechu na świecie: Bóg stworzył piękny świat, a człowiek go zniszczył, zburzył jego harmonię – porządek; nie pada jeszcze pojęcie grzechu pierwotnego). Sens zbawienia, jako pomocy Boga dla ludzi: Zbawiciel zawsze pomaga człowiekowi, nawet wtedy, gdy on czyni źle i burzy harmonię w pięknym dziele stworzenia. Trud i radość przygotowania się na przyjście obiecanego Zbawiciela. Symbole adwentowego oczekiwania na Jezusa Zbawiciela (wieniec adwentowy, lampiony). <i>Roraty</i> – codzienne Msze święte ku czci Matki Bożej.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Bóg stworzył piękny świat, a człowiek go zniszczył, zburzył jego harmonię (porządek) oraz że Bóg już na początku obiecał zesałać Zbawiciela. Uczeń kojarzy <i>adwent</i> z oczekiwaniem na Zbawiciela – Jezusa. Uczeń: podaje, kiedy w parafii odbywają się roraty (ćwiczenie 1) i postanawia w miarę możliwości uczestniczyć w nich. Przygotowuje się na Boże Narodzenie poprzez czynienie dobra (ćwiczenie 3). Pamięta o Adwencie: koloruje w każdą niedzielę adwentową płomień świecy na wieńcu (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń kojarzy <i>roraty</i> z codzienną Mszą świętą adwentową.</p>	<p>Wypowiedzi ustne i sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnienia wieńca adwentowego i „drogi adwentowej”.</p>
<p>24. Kochamy Maryję, Mamę Jezusa</p>	<p>Zwiastowanie jako wieść o przyjściu Zbawiciela, Jezusa. Maryja Matką Boga – Zbawiciela i naszą Matką. Symbol roratki – Maryi czekającej na Zbawiciela. Pozdrowienie anielskie – modlitwa, która jest jednym z najpiękniejszych sposobów wyrażania miłości wobec Matki Jezusa. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), kto wybrał Maryję na Matkę Jezusa, kto Jej to oznajmił i co Maryja odpowiedziała. Uczeń oddaje cześć należną Matce Boga, odmawiając z innymi „Zdrowaś Maryjo”. Uczeń rysuje roratkę (ćwiczenie 1) i kojarzy ją z Maryją.</p>	<p>Uczeń wyjaśnia symbol roratki, która przypomina nam czuwanie NMP. Uczeń umie samodzielnie powiedzieć modlitwę „Zdrowaś Maryjo”. Uczeń podaje, że 8 grudnia obchodzimy Uroczystość Matki Bożej.</p>	<p>Wypowiedzi ustne i sprawdzenie ćwiczeń: rysunku roratki i wiadomości o Matce Bożej.</p>

	NMP.			
25. Czekamy na Zbawiciela	Historyczny fakt czekania na Zbawiciela i Jego przyjście – narodzenie Jezusa. Msza święta – spotkaniem ze Zbawicielem. Ukazanie Adwentu jako czasu przygotowania do właściwego przeżywania Bożego Narodzenia.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus - Zbawiciel jest obiecany Mesjaszem i jest także obecny w Eucharystii. Uczeń zna datę i treść obchodów Bożego Narodzenia (ćwiczenie 1). Uczeń przygotowuje się do świętowania Bożego Narodzenia przez dobre uczynki. Postanowienie wyrażone w rysunku-prezencie dla Pana Jezusa (ćwiczenie 2). Uczeń wyjaśnia, co to znaczy hojność w obdarowywaniu (interpretuje wiersz – podręcznik, s. 103).	Uczeń wie (wierzy), że Bóg spełnia dane obietnice i posyła Zbawiciela. Uczeń podaje datę Uroczystości Bożego Narodzenia.	Wypowiedzi ustne i sprawdzenie ćwiczeń: wiadomości o Bożym Narodzeniu i rysunku „prezentu” dla Pana Jezusa.
26. Cieszymy się Jezusem – Boże Narodzenie	Zdarzenia związane z narodzeniem Jezusa w Betlejem na podstawie Pisma Świętego. Kolęda: „Wśród nocnej ciszy”.	Uczeń wyjaśnia symbolikę szopki jako znaku narodzenia Pana Jezusa. Uczeń postanawia sprawić radość Jezusowi, ofiarując Mu konkretny dar: dobry czyn. Uczeń śpiewa z innymi kolędę „Wśród nocnej ciszy”. Uczeń wykonuje ćwiczenie 1: zna symbolikę Bożego Narodzenia.	Uczeń podaje, gdzie urodził się Jezus (Betlejem) i kto był pierwszym świadkiem tego wydarzenia.	Wspólne śpiewanie kolędy „Wśród nocnej ciszy”. Wypowiedź ustna. Sprawdzenie ćwiczenia: rysunku symbolu świąt Bożego Narodzenia. .
27. Podziwiamy Mędrców u Jezusa – Objawienie Pańskie	Jezus objawił się Mędrcom i objawia się nam dzisiaj. Uroczystość Objawienia Pańskiego. Ogromne pragnienie odnalezienia Jezusa i wiara Mędrców są dla nas wzorem. Kolęda „Mędrcy świata, Monarchowie”.	Uczeń kojarzy scenę pokłonu trzech Mędrców, którzy szukali Jezusa, z wiarą odczytując znaki (gwiazda betlejemską) – dopisuje literki w imionach Trzech Króli (ćwiczenie 1). Uczeń wskazuje przy pomocy katechety osoby, które prowadzą go do Jezusa. Uczeń wyraża pragnienie szukania Jezusa w życiu. Uczeń wyjaśnia, do kogo przyszedł Zbawiciel: składa puzzle (ćwiczenie 2) i odpowiada na pytanie.	Uczeń opowiada o pokłonie trzech Mędrców. Uczeń kojarzy Uroczystość Objawienia Pańskiego z pokłonem Trzech Króli - Mędrców.	Wypowiedzi ustne. Wspólny śpiew kolędy „Mędrcy świata, Monarchowie”. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnia tekstu luk i ułożenia puzzli.
28. Chcemy naśladować Świętą Rodzinę	Święta Rodzina z Nazaretu jako wzór dla każdej rodziny. Wszyscy od chwili chrztu świętego tworzymy wielką rodzinę dzieci Bożych,	Uczeń wie (wierzy), że Rodzina Święta, Jezus, Maryja i Józef, jest szczęśliwa, bo panuje w niej miłość, dobroć, życzliwość i ta Rodzina z Nazaretu jest	Uczeń podaje, kiedy obchodzimy w danym roku święto Najświętszej Rodziny (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi modlić się za swoich	Wypowiedzi ustne o Rodzinie Świętej. Modlitwa za rodzinę ułożona przez uczniów.

	<p>rodzinę Jezusa. Życie ukryte Jezusa w Nazarecie jako wzór. Możemy polecać naszych bliskich Jezusowi, Matce Bożej i św. Józefowi. Piosenka: „Panie Jezu zabierzemy Cię do domu”.</p>	<p>dla nas wzorem. Uczeń wspólnie z innymi śpiewa piosenkę: „Panie Jezu zabierzemy Cię do domu”. Uczeń podaje przykłady, jak okazywać szacunek bliskim, członkom rodziny, księdzu, siostrze... (ćwiczenie 2).</p>	<p>bliskich (formułuje intencję w modlitwie spontanicznej).</p>	<p>Sprawdzenie tekstu luk i rysunku rodziny Jezusa (ćwiczenia). Wspólny śpiew.</p>
<p>29. Jezus naszą światłością – Ofiarowanie Pańskie</p>	<p>Perykopa biblijna o spotkaniu Symeona z Dzieciątkiem. Zapoznanie z wydarzeniem ofiarowania Jezusa w świątyni – święto Ofiarowania Pańskiego. Jezus Chrystus – prawdziwą światłością, która nigdy nie zgaśnie i która oświeca nasze serca. Jezus ma moc zwalczania zła, które jest jak ciemność dla człowieka. Modlitwa ufności: „Pan obrońcą...”. Piosenka: „Abba, Ojcze”.</p>	<p>Uczeń kojarzy scenę ofiarowania Jezusa w świątyni ze świętem Ofiarowania Pańskiego (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że w chwilach lęku może zwrócić się z ufnością do Jezusa. Uczeń wyraża pragnienie, by nigdy nie zgasło światło wiary zapalone na chrzcie świętym. Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Abba, Ojcze”.</p>	<p>Uczeń opowiada scenę ofiarowania Jezusa w świątyni. Uczeń wie (wierzy), że Jezus jest światłem dla ludzi i tylko Jezus rozprasza ciemności zła i grzechu. Uczeń mówi na pamięć modlitwę opartą na psalmie „Pan obrońcą...” (podręcznik, s. 117).</p>	<p>Sprawdzenie ćwiczenia rysunku świec i odczytania szyfru. Wypowiedzi ustne na temat rysunków. Sprawdzenie znajomości modlitwy „Pan obrońcą...”. Wspólny śpiew.</p>

SEMESTR II

IV. Rodzina Jezusa chwali Boga

30. Dziękujemy za dary	Gesty i słowa wyrażające wdzięczność i cześć wobec ludzi i Boga. Modlitwa dziękczynienie i praktykowanie jej w życiu codziennym. Postawa dziecka Bożego: wdzięczność.	Uczeń wymienia sposoby, gesty i słowa, którymi można podziękować za dary Bogu i ludziom - opowiada treść ilustracji (podręcznik, s. 121). Uczeń umie podziękować rodzicom, innym ludziom i Bogu za dary w sposób werbalny i gestami. Uczeń wyraża rysunkiem wdzięczność Bogu za Jego dary (ćwiczenie 1).	Uczeń mówi na pamięć modlitwę dziękczynienia po jedzeniu.	Wypowiedzi ustne: jak dziękujemy. Sprawdzenie rysunków w ćwiczeniach.
31. W rodzinie Jezusa podziwiamy Boga Ojca	Znaczenie wody, jako daru Bożego dla istnienia życia na Ziemi. Symbolika wody chrzcielnej: obdarowanie życiem Bożym, łaska życia wiecznego. Rodzina Jezusa podziwia Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela wody, która oczyszcza i podtrzymuje życie. Modlitwa: „Błogosławiony jesteś Boże teraz i na wieki”.	Uczeń uzasadnia, że woda jest konieczna dla wszystkich stworzeń na ziemi (ćwiczenie1). Uczeń wie Kim jest (wierzy w) Stwórcę wody. Uczeń umie podziękować Bogu za dar jakim jest woda, a szczególnie za wodę chrztu świętego (ćwiczenia 2 i 3: rysunek i uzupełnienie tekstu).	Uczeń powtarza na pamięć odpowiedź liturgiczną: „Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki”.	Wypowiedzi ustne na podstawie ćwiczenia 1 o znaczeniu wody w życiu i znaczeniu wody chrzcielnej. Sprawdzenie ćwiczeń i znajomości modlitwy „Błogosławiony jesteś, Boże...”.
32. Czcimy Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego	Rodzina Jezusa czci ukrzyżowanego Syna Bożego, z którego boku wypłynęła krew i woda. Symbolika krwi niosącej życie. Cześć wobec Jezusa, jako tego, który oddał za nas życie, przez którego śmierć i zmartwychwstanie otrzymujemy przebaczenie win i nadzieję zmartwychwstania. Modlitwa: „Kłaniamy Ci się, Panie Jezu...”.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus umarł na krzyżu i zmartwychwstał – bo nas kocha i pragnie przebaczyć to, co było w naszym życiu złe, abyśmy byli szczęśliwi. Uczeń kojarzy wizerunek Jezusa Miłosiernego i wymowę promieni wychodzących z serca Jezusa na tym wizerunku. Uczeń odmawia z innymi modlitwę: „Kłaniamy Ci się, Panie Jezu...”. Uczeń umie podziękować Jezusowi za Jego miłosierdzie, śmierć za nas i zmartwychwstanie. Uczeń wykonuje ćwiczenia 1i 2 oraz opowiada ich treść.	Uczeń potrafi sam odmówić modlitwę „Kłaniamy Ci się, Panie Jezu...”.	Wypowiedzi ustne o treści obrazu „Jezus Miłosierny” i rysunków z ćwiczenia oraz tekstu luk. Sprawdzenie znajomości modlitwy „Kłaniamy Ci się, Panie Jezu...”.

<p>33. Podziwiamy Ducha Świętego</p>	<p>Rodzina Jezusa podziwia Ducha Świętego, który zstąpił na Jezusa podczas chrztu w wodach Jordanu. Rola Ducha Świętego w Kościele – Jego działanie. Hymn (dwie zwrotki) do Ducha Świętego: „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź”.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że przez Jezusa i dzisiaj działa Bóg – Duch Święty. Uczeń ma intuicję (na podstawie opowiadania, podręcznik s. 133) o Jego obecności w Kościele i w swoim życiu. Uczeń wie (wierzy), że otrzymał Ducha Świętego w chrzcie świętym (ćwiczenie 1). Uczeń zna symbole Ducha Świętego: gołębicę, ogień, wiatr i wodę (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń potrafi przeczytać płynnie hymn „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź” (dwie zwrotki).</p>	<p>Wypowiedzi ustne (na podstawie ilustracji i ćwiczeń oraz opowiadania: „Przeczytajmy razem!”). Czytanie tekstu hymnu.</p>
<p>34. Przyjmujemy dar miłości Trójcy Świętej</p>	<p>Chrzest wielkim darem miłości Boga; imię moje i Imię mojego Boga; jestem dzieckiem Boga Ojca; jestem w gronie braci i siostr Jezusa Chrystusa – we mnie mieszka Bóg; chwałę Boga Ojca i Syna i Ducha świętego w rodzinie Jezusa. Dziękczynienie i oddawanie chwały oraz czci Bogu Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu – Trójcy Świętej.</p>	<p>Uczeń wypowiada pełne Imię naszego Boga (Bóg Ojciec, Syn Boży, Duch Święty – na podstawie ćwiczenia 2). Uczeń poznał pojęcie prawdziwej miłości, którą daje Bóg: opowiada o wyrazach miłości (ćwiczenie 3). Uczeń wie (wierzy), że miłość w rodzinie pochodzi od Boga (ćwiczenie - podręcznik, s. 135).</p>	<p>Uczeń poprawnie i świadomie wypowiada modlitwy uwielbienia do Trójcy Świętej „Chwała Ojcu”.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń.: tekstu luk, Imion Trójcy Świętej oraz przykładów miłości. Sprawdzenie znajomości modlitwy „Chwała Ojcu”.</p>

V. Jezus przedstawia nam swojego Ojca

<p>35. Przedstawiamy swoją rodzinę</p>	<p>Sposoby prezentowania i przedstawiania się spotykane w relacjach międzyludzkich. Rodzina jako osoby bliskie sobie, które się dobrze znają i kochają, umieją się nawzajem przedstawić innym osobom spoza rodziny. Bliskość pomiędzy osobami w rodzinie Jezusa, jaką jest Kościół.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że rodzina, do której należy jest darem oraz że należy ze swoją rodziną do rodziny Jezusa – Kościoła. Uczeń potrafi przedstawić swoją rodzinę i bliskich, koleżankę i kolegę. Uczeń wyraża wolę miłości i szacunku dla swoich rodziców i rodzeństwa. Uczeń rysuje swoją rodzinę (ćwiczenie 1) i opowiada, kto należy do rodziny Jezusa (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń twórczo przedstawia rodzinę, która się kocha (odegranie scenek – podręcznik metodyczny).</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczenia: rysunku rodziny oraz tekstu luk. Odegranie scenek z życia rodziny.</p>
<p>36. Jezus zna Ojca i rozmawia z Nim</p>	<p>Jezus najlepiej zna Ojca, rozmawia z Nim i uczy rozmowy z Bogiem Ojcem. Jezus często i w różnych okolicznościach rozmawia z Ojcem: modlitwa w Ogrodzie Oliwnym. Wielki post. Naśladowanie Jezusa, który pragnie, byśmy razem z Nim wielbili naszego Ojca, dziękowali Mu i prosili Go. Piosenka: „Nie boję się”.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus najlepiej zna Ojca, jest najbliżej Niego oraz kojarzy, że Jezus modlił się do swojego Ojca (ćwiczenie 1 i 2). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Nie boję się”.</p>	<p>Uczeń powiada o modlitwie i zaufaniu Jezusa do Ojca</p>	<p>Wypowiedzi ustne o modlitwie Jezusa. Sprawdzenie ćwiczeń: ukrytego rysunku oraz wpisanego tekstu.</p>
<p>37. Jezus wzywa nas do czynienia dobra – Wielki Post</p>	<p>Jezus pokonuje zło. Treść liturgii Środy Popielcowej. Jezus nie zgadza się na zło i uczy je pokonywać. Każdy potrzebuje nawrócenia czyli odwrócenia się od zła, aby czynić dobro. Nabożeństwo <i>Drogi krzyżowej i Gorzkich żali</i>.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus pokonał zło i chce przed złem ratować człowieka. Uczeń wskazuje przykłady dobra i jego zagrożenia. Uczeń postanawia czynić dobro w Wielkim Poście (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń kojarzy, że Wielki Post rozpoczyna się od Środy Popielcowej. Opowiada o posypaniu głowy popiołem (ilustracja – podręcznik, s. 149). Uczeń potrafi powiedzieć, kiedy w jego parafii jest nabożeństwo drogi krzyżowej (ćwiczenie 1).</p>	<p>Wypowiedzi ustne na podstawie ilustracji i ćwiczeń.</p>
<p>38. Nasz Ojciec mieszka w niebie – <i>Ojciec nasz, któryś jest w niebie</i></p>	<p>Jezus mówi o Ojcu, który mieszka w niebie. Właściwe pojęcie nieba. Rodzina Jezusa wierzy, że „w domu Ojca naszego jest mieszkań wiele”. Tekst „Modlitwy Pańskiej”, jako modlitwy do Ojca, której nauczył nas</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że w modlitwie Ojciec nasz, której nauczył nas Pan Jezus, zwracamy się do Boga naszego Ojca. Uczeń odmawia z innymi modlitwę „Ojciec nasz”, a samodzielnie słowa:</p>	<p>Uczeń opowiada o niebie w sercach ludzi dobrych, a także o tym, które jest domem rodziny Jezusa, do którego wszyscy dojdziemy.</p>	<p>Wypowiedzi ustne o niebie. Sprawdzenie ćwiczenia: wierszyka i rysunku. Sprawdzenie znajomości słów: „Ojciec nasz, któryś jest w niebie” (fragment</p>

	sam Jezus.	„Ojcie nasz, któryś jest w niebie” (ćwiczenie 1). Uczeń pragnie spotkać się z Bogiem i bliskimi w niebie (ćwiczenie 2).		„Modlitwy Pańskiej”).
39. Imię naszego Ojca jest święte – <i>Ojcie nasz, święć się imię Twoje</i>	Jezus mówi o Ojcu, którego Imię jest święte. Mamy być świętymi jak nasz Ojciec, trzeba pamiętać, aby dzień święty święcić. Znaczenie słów: „Święć się imię Twoje”. Postawa szacunku i czci wobec świętego Imienia Bożego. Świętowanie Dnia Pańskiego i innych świąt. Piosenka: „Oto jest dzień”.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg, którego imię jest święte, pragnie, abyśmy też byli świętymi. Postanawia, że będzie starał się postępować jak święty (ćwiczenie 2). Uczeń umie powiedzieć słowa: „święć się imię Twoje” (ćwiczenie 1). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Oto jest dzień”.	Uczeń podaje przykłady, jak stawać się świętym . Uczeń wyjaśnia jak właściwie świętować niedzielę.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: słów modlitwy, szyfru i rysunku. Wspólny śpiew. Sprawdzenie znajomości słów: „święć się imię Twoje” (fragment „Modlitwy Pańskiej”).
40. Przyjmujemy królestwo naszego Ojca – <i>Ojcie nasz, przyjdź Królestwo Twoje</i>	Nauka Jezusa o Królestwie Bożym (Królestwie Ojca) w kazaniu na Górze: Jezus mówi o Ojcu, który ma królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju i zaprasza nas do budowania tego Królestwa. Postawy wynikające z Ośmiu Błogosławieństw.	Uczeń podaje przykłady, że Królestwo Boże prawdziwego szczęścia i radości budują ludzie żyjący według nauki Chrystusa (ilustracja i przykłady z podręcznika, s. 157 - 158). Uczeń umie powiedzieć słowa „Przyjdź królestwo Twoje” (ćwiczenie 1). Uczeń wyraża wolę budowania Królestwa Bożego (ćwiczenie 2: być „królową”/”królewiczem” Pana Jezusa; być „w drużynie” Pana Jezusa - opowiadanie z podręcznika, s. 160).	Uczeń wyjaśnia, co znaczy „błogosławieni ubodzy w duchu i cierpiący” zgodnie z nauką Ośmiu Błogosławieństw.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: tekstu modlitwy i rysunku. Sprawdzenie znajomości słów: „przyjdź królestwo Twoje” (fragment „Modlitwy Pańskiej”).
41. Bóg Ojciec pragnie naszego szczęścia – <i>Ojcie nasz, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi</i>	Jezus mówi o Ojcu, który pragnie szczęścia wiecznego dla wszystkich mieszkańców ziemi. Spełnianie woli Bożej daje szczęście i błogosławieństwo („bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi”). Przykazania jako wyraz miłości Boga. Bóg, który zna nas najlepiej pragnie naszego dobra. Żyjemy po to, aby wypełniać wolę Ojca, bo jest to jedyna droga do szczęścia. Pieśń: „Przykazanie nowe daję wam”.	Uczeń wie (wierzy), że drogą do prawdziwego szczęścia jest wypełnianie woli Boga, który pragnie abyśmy się wzajemnie miłowali: podaje przykłady miłości bliźniego. Uczeń zna przykazanie miłości. Uczeń mówi słowa: „Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi” (ćwiczenie 1). Uczeń śpiewa wspólnie pieśń: „Przykazanie nowe daję wam”.	Uczeń mówi samodzielnie „Miłujcie się wzajemnie...”.	Sprawdzenie znajomości słów: „Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi” (fragment „Modlitwy Pańskiej”). Sprawdzenie ćwiczeń: tekstu modlitwy szyfru. Wspólny śpiew.
42. Bóg Ojciec karmi	Kształtujemy świadomość, że wszystko	Uczeń rozumie rolę pracy ludzkiej i	Uczeń opowiada, jak powstaje chleb.	Sprawdzenie ćwiczeń: tekstu

<p>nas – <i>Ojcze nasz, chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj</i></p>	<p>co mamy jest darem. Budzimy wdzięczność za Boże dary i wiarę w Boga Ojca, który zaspakaja nasze potrzeby, karmi nas słowem Bożym i Eucharystią. Jezus mówi o Ojcu, który daje nam chleb powszedni. Posiłek w życiu człowieka. Słowo Boże i Eucharystia jako pokarm Boży. Wyjaśnienie treści prośby o chleb powszedni w Modlitwie Pańskiej. Uczenie postawy szanowania darów Boga (jedzenie, ubranie itp.) i rozróżniania między potrzebą a zachcianką.</p>	<p>Bożego błogosławieństwa w procesie powstawania chleba. Uczeń wskazuje, o co prosimy Boga w prośbie o chleb powszedni w Modlitwie Pańskiej. Rozróżnia rzeczy niezbędne (potrzebne) od zachcianek (ćwiczenie 2). Uczeń wie (wierzy), że Bóg karmi nas Chlebem Eucharystycznym (ćwiczenie 3). Uczeń mówi samodzielnie słowa: „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (ćwiczenie 1).</p>		<p>modlitwy i wyboru rysunków oraz ukrytego rysunku. Sprawdzenie znajomości słów: „chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (fragment „Modlitwy Pańskiej”).</p>
<p>43. Bóg Ojciec odpuszcza nasze winy i uczy przebaczenia – <i>Ojcze nasz, odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom</i></p>	<p>Jezus mówi o Ojcu, który odpuszcza nam nasze winy. Mamy przebaczać naszym winowajcom: „i odpuść nam nasze winy...”. Potrzeba miłości bliskich w życiu człowieka, potrzeba Bożej miłości i przebaczenia aż do odpuszczenia winy. Prawdziwe przebaczenie jest zaniechaniem zemsty i pragnieniem dobra dla sprawcy zła. Przebaczanie bliźnim jest warunkiem Bożego przebaczenia. Chrystusowy nakaz, aby przebaczać zawsze (perykopa rozmowy Jezusa z Piotrem).</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że prosząc Boga o przebaczenie naszych przewinień, powinniśmy przebaczać również naszym winowajcom. Uczeń wyraża wolę przebaczenia zawsze, tak jak uczy Jezus. Uczeń potrafi samodzielnie odmówić „Ojcze nasz” (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń wyjaśnia, że przebaczenie to nie zapomnienie krzywd, ale zaniechanie woli zemsty i życzenie dobra sprawcy zła.</p>	<p>Sprawdzenie ćwiczeń: tekstu modlitwy oraz tekstu luk. Sprawdzenie znajomości „Modlitwy Pańskiej”.</p>
<p>44. Jezus naszym Panem i Królem – Niedziela Palmowa</p>	<p>Tryumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy – obchody Niedzieli Palmowej. Symbol palmy w liturgii Niedzieli Palmowej. Prawda o Jezusie jako prawdziwym Panu i Królu. Publiczne wyznanie wiary w Jezusa, które ma miejsce między innymi w liturgii Niedzieli Palmowej. Wypełnianie woli Boga jako naszego Pana i Króla. Pieśń: „Chrystus Wodzem”.</p>	<p>Uczeń kojarzy, że w Niedzielę Palmową obchodzimy pamiątkę wjazdu Jezusa do Jerozolimy (ćwiczenia 1 i 2). Uczeń chce w miarę możliwości wziąć udział w liturgii Niedzieli Palmowej. Uczeń śpiewa z innymi pieśń „Chrystus Wodzem”.</p>	<p>Uczeń wyjaśnia znaczenie słowa: <i>hosanna</i> (ćwiczenie 1).</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: wpisu tekstu oraz rysunku palmy. Wspólny śpiew.</p>

45. Czcimy Krzyż Jezusa – Wielki Piątek	Liturgia Wielkiego Piątku (tajemnica wiary): męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa jako wyraz miłości Boga do ludzi i daru życia dla nas. Znaczenie religijne krzyża – znaku miłości Boga do ludzi – adoracja Krzyża Chrystusowego. Cierpienie ofiarowane Bogu za innych może być modlitwą. Modlitwy: „Kłaniamy Ci się...” oraz „Któryś za nas cierpiał rany”.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus umarł na krzyżu, aby ratować ludzi i okazał im swoją miłość. Wie o obchodach Wielkiego Piątku (ćwiczenie 1). Uczeń umie powtórzyć z innymi modlitwy: „Któryś za nas cierpiał rany” oraz „Kłaniamy Ci się...” (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada, że w Wielki Piątek obchodzimy pamiątkę męki i śmierci Jezusa za nas, adorujemy krzyż. Wie, że Pan Jezus zmartwychwstał, aby nam dać życie. Uczeń umie powtórzyć samodzielnie modlitwy: „Któryś za nas cierpiał rany” oraz „Kłaniamy Ci się...”.	Sprawdzenie ćwiczeń: odpowiednich wpisów oraz znajomości modlitw „Któryś za nas cierpiał rany” i „Kłaniamy Ci się...”. Wspólny śpiew.
46. Wierzimy w zmartwychwstanie Jezusa – Wielkanoc	Zmartwychwstanie Jezusa wg Ewangelii św. Marka 16, 5-7. Tajemnica wiary: Jezus przez śmierć i zmartwychwstanie zwyciężył śmierć, zło i grzech. Z Jezusem zmartwychwstałym spotykamy się w czasie każdej Mszy świętej. Formuła powitania wielkanocnego: „Chrystus zmartwychwstał...” oraz liturgiczna: „Oto wielka tajemnica wiary...”. Pieśń: "Otrzyjcie już łzy płaczący".	Uczeń wie (wierzy), że Pan Jezus zmartwychwstał i jest nadal obecny wśród nas, w rodzinie.. Uczeń kojarzy Wielkanoc z obchodami pamiątki zmartwychwstania Pana Jezusa. Uczeń powtarza z innymi formułę „Chrystus zmartwychwstał...” (ćwiczenie 1) oraz „Oto wielka tajemnica wiary...”. Uczeń śpiewa z innymi „Otrzyjcie już łzy płaczący”	Uczeń zna na pamięć formułę „Chrystus zmartwychwstał...” oraz liturgiczne „Oto wielka tajemnica wiary...”.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: odczytanie szyfru oraz uzupełnienia rysunku. Sprawdzenie znajomości formuł: „Chrystus zmartwychwstał...” oraz liturgiczne „Oto wielka tajemnica wiary...”.

VI. Czekamy na spotkanie z Jezusem

47. Jezus zmartwychwstały jest z nami – Wniebowstąpienie Pańskie	Perykopa o wniebowstąpieniu Pańskim. Wypełnianie się obietnic zmartwychwstałego Jezusa we wspólnocie Kościoła: „Jestem z wami, nie bójcie się”. Znaki obecności Pana Jezusa w Kościele.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus Chrystus wstąpił do nieba; kojarzy Wniebowstąpienie Pana Jezusa z obietnicą Jego obecności wśród ludzi. Uczeń wskazuje Pismo Święte, krzyż, zapaloną świecę, kapłana, modlitwę, Mszę świętą, zgodne życie z innymi –	Uczeń opowiada perykopę o wniebowstąpieniu Pana Jezusa. Uczeń podaje przykłady, jak mamy oczekiwać Jezusa (ilustracja w podręczniku, s. 186 i ćwiczenie 2).	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku oraz wpisów na „schodach do Ojca”.
--	---	--	--	--

		<p>jako znaki obecności Pana Jezusa we wspólnocie Kościoła.</p> <p>Uczeń wyraża swoje zaufanie Jezusowi (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus prowadzi go do Ojca (ćwiczenie 2).</p>		
48. Jezus czeka na nas	<p>Jezus jest z nami, gdy się wspólnie modlimy, gdy słuchamy słowa Bożego, w czasie Eucharystii pod postacią chleba i wina w Komunii Świętej.</p> <p>Wyjaśnianie religijnego znaczenia gestów, znaków i słów związanych z sakramentalną obecnością zmartwychwstałego Jezusa w Kościele – ujęcie ogólne.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Pan Jezus jest z ludźmi, którzy się modlą, słuchają słowa Bożego, podczas Eucharystii pod postaciami chleba i wina (interpretuje ilustracje w podręczniku, ss. 189 - 190 i ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń zna odpowiednie znaki i gesty podczas modlitwy i spotkania z Chrystusem w kościele.</p> <p>Uczeń potrafi samodzielnie uczynić znak krzyża z odpowiednimi słowami.</p>	<p>Uczeń interpretuje słowa Jezusa: „Gdzie dwaj albo trzej zgromadzeni są w imię moje, tak jestem pośród nich (J 18, 20).</p>	<p>Wypowiedzi ustne.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: tekstu luk oraz kolejności wykonywania krzyża.</p>
49. Jestem dzieckiem Bożym	<p>Wyjaśnianie religijnego znaczenia gestów, znaków i słów związanych z sakramentalną obecnością Jezusa zmartwychwstałego w Kościele – słowa: „N., ja ciebie chrzczę...” i polanie wodą, namaszczenie olejem świętym i nałożenia białej szaty.</p> <p>Chrzest wezwaniem do rozwijania życia wiarą przez dobre uczynki i chrześcijańskie życie.</p>	<p>Uczeń kojarzy znaki i słowa liturgii chrztu, które mówią o tym, że stał się dzieckiem Bożym: polanie głowy wodą i słowa: „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”, namaszczenie krzyżem świętym i nałożenie białej szaty (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń wie (wierzy), że jest wezwany do rozwijania daru dziecięctwa Bożego przez dobre uczynki i chrześcijańskie życie (pomoc bliźniemu, modlitwa, udział we Mszy świętej – wykonanie ćwiczenia 2).</p>	<p>Uczeń wyjaśnia znaczenie namaszczenia krzyżem świętym i nałożenia białej szaty podczas chrztu świętego.</p> <p>Uczeń demonstruje obrzęd polania wodą i wezwania Trójcy Świętej podczas chrztu.</p>	<p>Wypowiedzi ustne.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczenia: odczytania szyfru oraz tekstu luk.</p> <p>Sprawdzenie znajomości obrzędu polania wodą podczas chrztu świętego.</p>
50. Jestem dzieckiem światłości	<p>Religijne znaczenie znaków, gestów i słów stosowanych w obrzędach chrztu świętego związanych z obecnością sakramentalną zmartwychwstałego Jezusa w Kościele – obrzęd przekazania światła (zapalenie świecy od paschału).</p> <p>Jezus pragnie, aby nasi bliscy słowem i przykładem pomagali nam w stawianiu się dziećmi światłości.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że paschał jest znakiem obecności Chrystusa zmartwychwstałego wśród nas (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń wyraża pragnienie pójścia za Jezusem – Światłem przez spełnianie dobrych czynów (ćwiczenie 2).</p> <p>Uczeń wyraża wdzięczność rodzicom za sakrament chrztu świętego.</p>	<p>Uczeń odczytuje gesty, znaki i słowa obrzędu zapalenia świecy od paschału podczas chrztu świętego.</p> <p>Zna odpowiedź na wezwanie: „Światło Chrystusa”.</p>	<p>Wypowiedzi ustne.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku paschału i symboliki światła.</p>

<p>51. Przyjmujemy Ducha Świętego – Zesłanie Ducha Świętego</p>	<p>Wydarzenie zesłania Ducha Świętego: tajemnica przyjścia i działania Ducha Świętego. Odkrywanie natchnień Ducha Świętego, wzywającego nas do czynienia dobra. Jezus pragnie, aby nasi bliscy słowem i przykładem pomagali nam w trwaniu w wierze. Piosenka: „Czy wy wiecie, że jesteśmy świątynią”.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy) o obietnicy, zesłaniu i działaniu Ducha Świętego. Uczeń zauważa we własnym życiu i w swej rodzinie działanie Ducha Świętego, a także modli się do Niego. Uczeń rozwiązuje krzyżówkę (ćwiczenie 1). Uczeń wymienia symbole związane ze świętami: Bożego Narodzenia, Wielkanocy i Zesłania Ducha Świętego (ćwiczenie 2). Uczeń śpiewa (z demonstracją) piosenkę „Czy wy wiecie, że jesteśmy świątynią”.</p>	<p>Uczeń opowiada wydarzenie zesłania Ducha Świętego.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: krzyżówki i symboli świąt roku liturgicznego. Wspólny śpiew.</p>
<p>52. Jezus odpuszcza nasze winy</p>	<p>Jezus ma moc odpuszczania grzechów: odpuszcza grzechy paralitykowi. Jezus czeka na nas w sakramencie pokuty i pojednania. Jezus pragnie, aby nasi bliscy słowem i przykładem pomagali w dobrym przygotowywaniu się na pierwsze spotkanie w sakramencie pokuty i pojednania. Wyjaśnienie religijnego znaczenia gestów, znaków i słów związanych z sakramentalną obecnością zmartwychwstałego Jezusa w Kościele: ważniejsze aspekty sakramentu pokuty i pojednania.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus uzdrowił paralytyka z choroby i przebaczył mu grzechy; przebacza grzechy także nam w sakramencie pojednania i pokuty (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi przepraszać Boga aktem pokutnym w czasie Mszy świętej i przepraszać ludzi, którym sprawił przykrość. Uczeń wyraża pragnienie spotkania Pana Jezusa w sakramentach pokuty i Eucharystii (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń opowiada perykopę o uzdrowieniu paralytyka.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych rysunków oraz wypełnienia deklaracji pragnienia spotkania z Jezusem w sakramentach pokuty i Eucharystii.</p>
<p>53. Jezus daje nam chleb</p>	<p>Jedzcie i pijcie moje Ciało i Krew. Odczytywanie treści znaków i gestów stosowanych w celebrowanej Eucharystii: obecność Jezusa w sakramencie Eucharystii. Jezus czeka na nas w swojej rodzinie i domu Bożym oraz pragnie, aby nasi bliscy (rodzice i chrzestni, nauczyciele i katecheci) słowem i przykładem pomagali w dobrym przygotowywaniu się na pierwsze spotkanie z Nim przy ołtarzu w Eucharystii. Piosenka: „Przygotuję Ci serce</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Msza święta jest uczcą przygotowaną dla nas przez Jezusa Chrystusa; że na ołtarzu Pan Jezus dokonuje przemienienia chleba w Ciało swoje i wina w Krew swoją (ćwiczenie 1); że Chrystus chce przychodzić do każdego z nas (tekst luk – ćwiczenie 2) i trzeba się do tego przygotować. Uczeń potrafi odpowiednio zachować się na Mszy świętej i zna aklamację: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu...”. Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Przygotuję Ci serce o Chryste”.</p>	<p>Uczeń samodzielnie wypowiada aklamację: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu...”.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie znajomości aklamacji. Sprawdzenie ćwiczeń: wykonania mandali z rysunkiem postaci Eucharystycznych i tekstu luk. Wspólny śpiew.</p>

	o Chryste”.			
54. Jezus obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało	Jezus obecny w Najświętszym Sakramencie (w tabernakulum, w monstrancji w czasie wystawienia, niesiony do chorych). Nasz udział w procesji Bożego Ciała.	Uczeń demonstruje lub opowiada, jak zachowywać się w kościele w obecności Najświętszego Sakramentu. Uczeń potrafi wyjaśnić jak zachowywać się na procesji Bożego Ciała (ćwiczenia 1 i 2). Uczeń wyraża wolę uczestniczenia w miarę możliwości w procesji w Uroczystość i Oktawę Bożego Ciała.	Uczeń potrafi powtórzyć słowa <i>tabernakulum</i> i <i>monstrancja</i> i wyjaśnić, co te słowa oznaczają.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: projektu ołtarza na Boże Ciało i treści transparentu.
55. Miłujmy się wzajemnie	Jezus umywa nogi apostołom i daje polecenie: „Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem”. Wypełniamy przykazanie miłości bliźniego: w rodzinie, w klasie na podwórku oraz we wspólnocie parafialnej. Piosenka: „Mam Przyjaciela”.	Uczeń kojarzy perykopę o umyciu nóg apostołom przez Jezusa i potrafi powtórzyć nowe przykazanie miłości (zna jego treść – ćwiczenie 1). Uczeń potrafi oceniać swoje postępowanie w świetle nowego przykazania miłości (ćwiczenie 2). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Mam Przyjaciela”.	Uczeń opowiada wydarzenie umycia nóg apostołom przez Jezusa (ilustracja - podręcznik, s. 214).	Wypowiedzi ustne (na podstawie ilustracji w podręczniku i ćwiczeniach). Sprawdzenie ćwiczeń: rozwiązania krzyżówki oraz odpowiedniego wklejenia obrazków. Wspólny śpiew.
56. Mamy kochać Jezusa!	Okazując troskę potrzebującym, miłujemy Jezusa. Religijna motywacja miłości bliźniego. Bliźni to nie tylko ci, których bardzo dobrze znamy, ale również i ci, o których nie wiemy prawie nic, nawet nie znamy ich imienia, wiemy tylko tyle, że są w potrzebie.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus jest obecny w każdym człowieku (ćwiczenie 2). Uczeń potrafi dostrzec potrzeby innych ludzi i wyraża wolę okazywania bezinteresownej pomocy drugiemu człowiekowi.	Uczeń układa modlitwę w intencji ludzi potrzebujących pomocy.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczenia: rysunków.
57. Jezus uczy nas kochać wszystkich ludzi	Są na świecie miejsca, gdzie nikt nie słyszał o Jezusie, który tak bardzo nas kocha. Rodzina Jezusa wypełnia Jego polecenia: nauczajcie i chrzczycie wszystkie narody – <i>misje święte</i> . Jezus pragnie szczęścia wszystkich ludzi: potrzeby ludzi bliskich oraz ludzi na całym świecie. Powszechność Kościoła.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus pragnie szczęścia wszystkich ludzi bez względu na kolor skóry (ćwiczenia 1 i 2). Uczeń kojarzy misje z faktem, że nie wszyscy ludzie na świecie słyszeli o Panu Jezusie. Uczeń modli się za misje święte.	Uczeń potrafi wyjaśnić, kto to jest misjonarz. Uczeń potrafi sam opowiedzieć, co już wie o Jezusie (głosić Chrystusa).	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: dokończonego rysunku i odczytania szyfru.
58. Czuwamy i modlimy się	Jezus obiecuje, że przyjdzie powtórnie i zgromadzi swoją rodzinę.	Uczeń dostrzega znaczenie różnych kolorów używanych w czasie roku	Uczeń kojarzy rok liturgiczny ze świętowaniem oczekiwania (adwent),	Wypowiedzi ustne na temat roku liturgicznego i koloru

	Religijne znaczenia roku liturgicznego i znaczenia koloru szat liturgicznych. Przeżywając cały rok liturgiczny, czuwamy i czekamy na spotkanie z Jezusem Chrystusem.	liturgicznego – kojarzy je ze znanymi uroczystościami kościelnymi (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że Jezus obiecał przyjść powtórnie.	narodzin (Boże Narodzenie), życia, śmierci i zmartwychwstania (Wielkanoc) Pana Jezusa. Uczeń potrafi powiedzieć, jakich kolorów i dlaczego – używamy w czasie najważniejszych świąt.	szat liturgicznych. Sprawdzenie ćwiczeń.
59. Z Jezusem wyruszamy na wakacje	Odpowiedzialność za swoje życie religijne w czasie wakacji: wakacje z Bogiem i naszymi bliźnimi w rodzinie Jezusa. Oparte na wierze odkrywanie obecności Jezusa zmartwychwstałego w czasie wakacji. Piosenka: „Chwalmy Pana w rytmie reggae” oraz Psalm 50.	Uczeń wie (wierzy), że Jezus będzie przy nim także w czasie wakacji. Uczeń potrafi powiedzieć o swoich obowiązkach w czasie wakacji – wynikających z wiary w Jezusa. Uczeń postanawia być wierny Jezusowi w czasie wakacji. Uczeń prawidłowo wybiera rzeczy i wartości „wakacyjne” (ćwiczenie 1).		Sprawdzenie ćwiczeń. Uczeń wypowiada swoje postanowienia wakacyjne.